

ministeriet meddeler den i § 127, 1ste stykke, nævnte tilkendegivelse, indhentes erklæring fra Sagførerrådet om, hvorvidt den pågældende landsretssagfører i 5 år har været i virksomhed som sådan.“

Til § 214.

I § 214, 1ste stykke, 6te punktum, tilføjes: „medmindre de gengives i dommen, jfr. § 218, 1ste stykke, 3die punktum.“

§ 214, 2det stykke, affattes således:

„Rettens rådslagninger og afstemninger må ikke overværes af tilhørere med undtagelse af retsskriveren, jfr. endvidere § 6, 2det stykke, 3die punktum, og § 18, 1ste stykke, 4de punktum. Dog kan retten i særlige tilfælde tillade andre at være til stede.“

Til § 218.

§ 218, 1ste stykke, udgår og erstattes med:

„Domme og kendelser skal ledsages af grunde. Andre beslutninger af retten eller rettens formand behøver ikke at begrundes, medmindre sådant særligt er foreskrevet. I højesteretssager, i hvilke der har været mundtlig domsforhandling, skal dommen indeholde en fuldstændig gengivelse af hver enkelt dommers afstemning og begrundelse med angivelse af hans navn. I sager, hvis behandling er foregået for lukkede døre, kan retten dog beslutte afvigelse herfra. I andre højesteretssager end de af 3die punktum omfattede samt i borgerlige landsretssager, der behandles uden medvirken af sø- eller handelskyndige dommere, jfr. § 6, 3die stykke, skal dommen eller kendelsen indeholde oplysning om de forskellige meninger under afstemningen vedrørende såvel resultatet som begrundelsen med angivelse af de pågældende dommers navn.“

Til § 260.

Efter § 260, 3die stykke, indføjes som nyt stykke:

„Når det under hensyn til sagens karakter og øvrige omstændigheder findes forsvarligt, kan retten tillade, at der mødes ved sagfører (advokat) fra andet nordisk land.“

Til § 332.

I § 332, 2det stykke, udgår 2det punktum.

Til § 730.

§ 730, 2det stykke, affattes således:

„Kun de til møde for vedkommende ret berettigede sagførere eller de særlig af justitsministeren til beskikkelse som offentlige forsvarere ved vedkommende ret antagne personer kan vælges til forsvarere. Dog kan retten, når det under hensyn til sagens karakter og øvrige omstændigheder findes forsvarligt, tillade, at der som forsvarer vælges en sagfører (advokat) fra andet nordisk land. Endvidere kan retten undtagelsesvis tilstede, at andre uberygtede personer over 18 år benyttes som forsvarere.“

Til § 735.

§ 735, 4de stykke, udgår.

§ 2.

I § 4, 6te stykke, i lov nr. 209 af 23. juli 1932 om ændringer i lov om rettens pleje ændres ordene: „§ 127, 2det stykke“ til: „§ 127, 1ste og 2det stykke“.

§ 3.

Ændringerne til §§ 43, 214 og 218 træder i kraft den 1. oktober 1958, medens de øvrige ændringer træder i kraft den 1. april 1958.

Bemærkninger til lovforslaget.

Under behandlingen i folketinget i foråret 1953 af et forslag til ændring i retsplejeloven om udvidelse af antallet af dommere i Højesteret m. m. drøftede vedkommende folketingsudvalg, hvorvidt det er rimeligt at opretholde højesteretssagførerprøven. Det blev navnlig fremhævet i udvalget, at højesteretssagførerprøven i bedste fald kun giver

en bedømmelse af vedkommende sagførers evne til at procedere, medens den ikke kan give nogen sikker vejledning om sagførerenes egnethed på en lang række vigtige områder inden for sagførervirksomheden, men at prøven i praksis også udlægges som bevis herfor og derfor giver højesteretssagførerne en urimelig fordel i konkurrencen med kol-